

באמבוק – עשב לא שוטה

(המאמר נכתב עבור התקופון "זמנים הומאופתים" בשנת 2000)

Bambusa Arundinacea אשר בשנתיים האחרונות מופיעה תכופות ברפרטוריזציות כ- Bamb-a - גורמת להומאופתים רבים להרמת גבה: מה זה ה"במבה" הזה? הפרובינג נערך בגרמניה על ידי Bernd Schuster, באמצע שנות ה-90. פירסום ראשון בגרמנית ב-1997. המהדורה האנגלית יצאה לקראת סוף 1998.

המקור

Bambusa Arundinacea או Bambusa Vulgaris - נצר טרי של צמח הבאמבוק - חיזרן. Bamboo shoot

באמבוק, או חיזרן, נראה יותר כמו שיח, או אפילו כמו עץ, אבל לאמיתו של דבר זהו עשב ענק ומעוצה ממשפחת הדגניים. הסוגים הגדולים ביותר של הבאמבוק יכולים להגיע עד לגובה של 35 מטר – ובהחלט ראויים לתואר עץ. אך בית הגידול, צורת התפצלות הענפים ותכונות אחרות עושות אותו לעשב.

הבמבוק נפוץ בעיקר בסביבות קו המשווה שם הוא יוצר אזורים צפופים של צמחיה. צברי הגבעולים יכולים להיות כה צפופים עד שקשה להבקיע דרך בעדם. הם מתפשטים במהירות גדולה, וכאשר מבראים בתוכם רצועת דרך, היא עשויה להיעלם בתוך שבועות מעטים. יערות במבוק רבים מצויים בסין וביפן, כמו גם בהודו ובצילון.

הנצרים גדלים במהירות מסחררת, לעיתים עד 50 ס"מ ביום. עוביים קבוע – כלומר קוטר הנצר הוא גם הקוטר הסופי של הגבעול הבוגר. הגבעול שמתפתח מהנצר בנוי פרקים, פרקים, חלול בד"כ, דמוי שפורפת. במהירות צמיחה של בין 20-50 ס"מ ליום, מתארך הגבעול בדומה לאנטנה של מכונית. תוך צמיחתם, נתונים המפרקים החדשים במעין נדן המכיל הורמוני צמיחה. בכל פרק מצויה מחיצה חזקה. דפנות הקנה חלקות ומבריקות. הן עציות ומכילות כמות רבה של סיליקון דבר המקשה מאד את הניסור. בחלל הקנים, יכולה להיצטבר כמות משמעותית של סיליקון. משקעים אלו ידועים בשם "טאבאשיר". לחומר זה מייחסים, בתרבויות אסייתיות, יכולות ריפוי מיוחדות. כאשר מגיע הקנה לגובה מסויים הוא נוטה קמעה.

הצמח עצמו עמיד במיוחד ויכול להתאושש גם אחרי מה שנראה כהרס מוחלט. ידוע כי אחרי הטלת פצצת האטום על הירושימה, במבוק היה אחד הצמחים הראשונים שהוריקו מחדש ונבטו מן האדמה. תופעת הפריחה של הבמבוק היא עדיין בגדר מסתורין. סוגי במבוק מסויימים פורחים באורח קבוע – אחרים פורחים באופן נדיר. במבוק יכול לפרוח באופן בלתי סדיר וברווחים של עשרות שנים או אף מאות שנים בין פריחה לפריחה. בסיפור המסתורין האופף את תופעת פריחת הבמבוק קיימת גרסה לפיה הבמבוק מת אחרי שמסיים את פריחתו. אך אין הדבר כך, לפחות לא בכל המקרים. ידוע מקרה מ-1932 בו שיחי הבמבוק בכל רחבי איטליה ניראו נבולים ומדולדלים. העלים הצהיבו ובמקביל הופיעו כעין זרים עטויי קשקשים דבר שהביא את הגננים למסקנה כי אלו סימני מחלה. בסופו של דבר התברר כי זו הפריחה של הבמבוק שארכה מספר שנים אך הצמח לא מת. במקורות מסויימים, מצויין כי לאחר הפריחה (הנדירה כשלעצמה) תש כח החיות של הבמבוק והוא קמל. בבוא שעתה של הפריחה, פורחים כל צמחי הבאמבוק ממין מסויים בעת ובעונה אחת, על פני כפרת ארץ גדולה (כמו למשל מלוא שטחה של הודו). תופעה כזו מתרחשת לעיתים תכופות בשנות בצורת, לאחר שייבולי האורז לא עלו יפה, ולפיכך נודע לגרגרי הבמבוק תפקיד חשוב בהצלת האוכלוסיה המקומית ממוות ברעב. עונת הפריחה של מיני במבוק מסויימים נעשו לכן כה חשובות, עד שהונצחו ברשומות סיניות ויפניות כבר בשנת 292 לספירה. בזמן הפריחה, הצמח זקוק לכמיות אדירות של דשן. לפיכך בטבע, תוצאות הפריחה, הן "תת תזונה" (של הצמח עצמו). תקופת הפריחה מדלדלת עד תום את מאגרי המזון של הצמח. הצמח נחלש והעלים מצהיבים. מאחר והפריחה בסוגים שונים, אורכת כמה שנים – פריחת הבמבוק, אם כך, היא "שירת הברבור" שלו. הבמבוק, צמא מאד ורעב מאד. הוא זקוק לכמויות גדולות של מים ודשן. פי שלוש לערך מתירס, במיוחד דשן חנקתי.

למין הבמבוק אשר מהנצר שלו הכינו את הרמדי Bamb-a קנה עבה וארוך. מעטה הנצר, כהה מאד ושעיר. *Bambusa arundinacea* גדלה מהר ומגיעה עד לגובה של כ- 8 מטר. לא יכולה להתקיים בטמפרטורות שמתחת ל- 5°C.

שימושים

מינים מסויימים של במבוק עושים זרעים דמויי אגוז או תפוח, ותושבי הודו נוהגים לאכול אותם. הסינים אוכלים את הנצרים הרכים בתור ירק, בדומה לאספרגוס. הבמבוק הוא אחד הצמחים הטרופיים השימושיים ביותר. בתים שלמים נבנים מגבעולי הבמבוק: הגבעולים הגדולים משמשים כקורות ראשיות והקטנים כקורות קטנות יותר ולוחות לקירוי וריצוף. החלקים החיצוניים נקרעים לפיסות ומשמשים לאריגת מחצלות ומחיצות פנימיות. קני הבמבוק משמשים במזרח לבניית פיגומים, גם לבנינים רבי קומות. קנה הבמבוק חזק כפלדה אך גמיש ממנה. כאשר חושפים אותו לחום ואז מכופפים אותו, הוא ישמור על הצורה החדשה וזאת מבלי לאבד את גמישותו. בקולומביה נוטעים במבוק לאורך נהרות כדי לשמר את הגדה. גשרים ובתים בקולומביה העשויים מבמבוק הוכיחו עצמם כעמידים בפני רעש אדמה. במינים גדולים יותר של במבוק יכולים הפרקים הבודדים להגיע לקוטר של עד 30 ס"מ. אלו משמשים כדליים. פרקים קטנים יותר משמשים כבקבוקי מים ביתיים. חלקים חיצוניים חזקים די הצורך להתקין מהם סכינים (במבוק אמור להביא מזל לאורך כל חייו של הרך הנולד אם את חבל הטבור שלו חתכו בסכין במבוק). פיסות במבוק נארגות למלכודות דגים חזקות ולמיני סלים. כן שוזרים מהם חבלים. גבעול יחיד של במבוק יכול לשמש כתורן של סירה. אפשר לעשות גבעול במבוק לצינור של מים על ידי הרחקת המחיצות שבין הפרקים. הסיב הרך המצוי מבפנים לקליפה החיצונית משמש את סינים להתקנת נייר דק. ביאווה מכינים מהבמבוק חלילים וכלי נגינה בדומה לקסילופון. רשימת השימושים של גבעולי הבמבוק היא כמעט אין סופית.

פולקלור

באסיה, במיוחד בסין, לבמבוק כסמל, חשיבות מיוחדת. בסין העתיקה נהגו האנשים להזדהות עם הבמבוק שנתפס כסמל את ה"אופי הסיני". הבמבוק מסמל גמישות, עמידות והתמדה. הגבעול מתכופף ברוח אך אינו נשבר. העלים מתבדרים ברוח העזה אך אינם נושרים או נמרטים. הבמבוק "נכנע" (yields) וזאת הסיבה מדוע שורד, אפילו מנצח. ביפן משתמשים במונח "מנטליות של במבוק" כאשר מתכוונים לאדם המחפש פשרות, מוותר, אך בסופו של דבר מגיח אחרי כל התלאות, ללא פגע (או בלשון המקור "לא שבור"). באסיה הבמבוק מכיל בתוכו את רעיון הטאואיזם, פרי הגותו של לאו טזו. התפישה מתארת כך את אומנות ההישרדות: להתכופף (או לסגת) ואז לנתר חזרה. עלי הבמבוק נטויים כלפי מטה בגלל שהפנים שלו, כלומר הלב, ריק. בסין "לב ריק" מסמל צניעות, ומכאן הבמבוק הוא סמל הצניעות. הבמבוק הוא ירוק עד – לא משנה את מראהו עם חלוף העונות. לפיכך הוא נתפס כסמל לאריכות ימים.

הפיקטוגרפיה הסינית (כתב הסימנים הסיני) של הבמבוק דומה לזו של המילה "צחוק" משום שהסינים מאמינים כי הבמבוק "מתקפל מצחוק" (הכוונה לאופן בו הגבעול נוטה כאשר מגיע לבגרות).

לסיכום תכונותיו של צמח הבמבוק

צמח שימושי מאד. כל חלקיו מביאים תועלת לבני האנוש, בדרך זו או אחרת. מתאפיין ב: גמישות, עמידות, התמדה וכח הישרדות. הגבעול לעולם לא נשבר בסערה, העלים ירוקי עד. הבמבוק הוא סמל לאמנות ההשרדות, לצניעות לאריכות ימים ולצחוק. הבמבוק צומח במהירות יוצאת דופן. בגלל הסיבים המיוחד שלו הוא מחד גמיש מאד ומאידך קשה מאד לחיתוך. הבמבוק פורח לעיתים נדירות, אך משפורח יכולה הפריחה לארוך שנים. לעיתים קמל בסוף הפריחה בגלל חוסר תזונה. הבמבוק *vulgaris* (ממנו הוכנה הרמדי) רגיש מאד לקור.

שימושים ברפואה עממית

כל חלקי הבמבוק משמשים כמקור לתרופות:

השורש: זיהומים פטריטיים על העור

נצרים: הנצרים הצעירים מכילים חומצה הידרוציאנית וחומצה בנזואידית. מיץ המופק מהנצרים משמש לטיפול ב: מחלות דרכי הנשימה ולחיתוי פצעים. אם כי השימוש בתזונה כירק הוא השימוש הנפוץ ביותר.

"טאבאשיר" (משקעים סיליקטיים מהגבעול): מוריד חום, מכיח, אפרודיזיאק, גם שיעול חריף, שחפת, אסתמה, שיתוקים, מחלות כיס מרה, צרעת, דיזנטריה, גאזים. משמש כמרכיב באין ספור תרופות למחלות ריאה

מהבליטות שעל גבעול הבמבוק מכינים תכשיר לטיפול ב: המרצת זוב לידה, הסדרת ווסת, גם כממריץ להפלת העובר. לשימוש חיצוני מטפלים ב: פרקים מודלקים.

עלים: להקאות דמיות ולהמרצת הווסת, להמרצת זוב לידה ולהופעת הווסת אחרי לידה, לסילוק טפילי מעיים.

פרחים: כאבי אוזניים וחרשות.

תמונת הרמדי ההומאופתית כפי שבאה לידי ביטוי בפרובינג

חוסר גמישות במובן של מתח, נוקשות, הצרות ומן הצד השני תחושה של "שחרור יתר" או רופף במובן של עצלות, חולם בהקיץ והיפרמוביליות של השידרה. היבט זה מופיע בכל הרמות- נפשיות ופיזיות.

חוסר גמישות

צוואר תפוס וכואב, קושי בתנועה "כאילו בלעתי מטאטא". נייחות שמונעת מהאדם להביט לצדדים. תחושה של "יש להיזהר ממהלומה נוספת בצוואר" ו"יש ליזהר לא לשבור את הצוואר". "להחזיק את הראש זקוף", לעמוד איתן ולהיות תקיף.

שוסטר, שערך את הפרובינג, מצביע על העובדה כי שרירי העורף והגב הם "שרירי הבכי" – אלו השרירים שנעים בשעת בכי. כל נוקשות באזור הזה פרושה "לא יכול לבכות" או פירושה קושי להפעיל בכלל את שרירי הגב, את "השריון האחורי" (בדומה לזה של הצב) וזאת כדי לסכל התקפה, להתגונן מפני האפשרות של מישהו התוקף אותך מאחור.

כאבי ראש מסוג tension headaches כשהעורף והצוואר תפוסים, כאילו העור מתוח מדי, נוקשות של השידרה, של הסטרנום, מתח בשדיים, התכווצויות בידיים, נוקשות של האצבעות, כאבי התכווצות בבטן ובמעי, ברקטום בזמן תנועת מעיים, כאבי התכווצויות בשלפוחית השתן, העכוז, נוקשות בלסתות (לחשוק שיניים), מתח נפשי ("רוצה להיפטר ממטען עודף"), מאמץ יתר בעבודה, איריטאביליות, מצב רוח רע.

ציטוט מפרובר: "אני מנותק מהצד הנכון של החיים. כל מה שיש לי הן התחייבויות, עבודה, להרוויח כסף. הצרכים שלי נופלים הצידה, אין סיכוי שהנפש שלי תפרח ותתרומם, אין חופש לעשות דברים אחרים. מרגיש מוגבל, מוחזק קצר (kept on a short lead)... נוקשות כואבת של הצוואר, מתמדת. נוקשות בכתף השמאלית שלא מסוגלת לנוע בחופשיות."

התרגעות

ירידת מתח מובהקת נפשית ופיזית. שיחרור, מצב רוח של שטויות, התרוממות רוח שגולשים לעצלנות, רפיון, אפתיה, עייפות, תשישות, חוסר יכולת לעשות מאמץ של הקשבה, זיכרון חלש. שוסטר סובר כי היבט זה הוא תוצאה של האיכות הפרוגסטוגנית של הבמבוק. בזמן הריון הפרוגסטוגן מרגיע ומשחרר את שרירי הרחם. בפרובינג נראת ההשפעה על שרירים לא רצוניים אחרים וגם בספרה הנפשית.

תמיכה

שוסטר מציין תוספת חשובה שנחשפה מהתבוננות בהקלטות וידאו של מקרי במבוק שערך לקראת סמינר: כל המטופלים שנזקקו לבמבוק כתרופה, נזקקו לאיזה תמיכה בגופם. או שתמכו בראש בעזרת הידיים, או שנשענו בזרועותיהם על השולחן, או נזקקו להשעין את הגב והצוואר על משענת הכיסא. תצפית זאת יחד אם האינפורמציה שנאמרה מילולית במקרים ובפרובינג הבהירה את הרעיון המרכזי של הרמדי: חיפוש אחר תמיכה.

עוצמת ההיזקקות לתמיכה באה לידי ביטוי רפרטוריאלי מתאים: היא אינה מופיע תחת Mind, support desires אלא מופיע תחת Despair, wants to be supported. זקוק לתמיכה באופן נואש.

קנה הבמבוק (כמוזכר למעלה) אכן משמש כתומך וסועד: פיגומים, חומר לבניה, גם קביים. עמוד השדרה הוא המשענת העיקרית של הגוף. העורף, הוא החלק של השדרה התומך בראש. הסיבה לחיפוש הנואש אחר תמיכה היא כי אלו הזקוקים לבמבוק כתרופה "עמוסים עד מעבר לראשם". "הרבה מונח להם על הראש". (בגרמנית: יותר מדי על הצוואר).

עיון בטקס של הפרובינג חושף אין ספור ביטויים המכוונים לכך. מספר דוגמאות:

"בוכה בגלל דברים טריוויאליים. מרחמת על עצמי, אף אחד לא שואל אם אפשר לעזור לי"

"תוהה אם אוכל אי פעם להשיג את כל המטרות שלי(או להגשים את התכניות)"

"פאניקה – הכל יותר מדי בשבילי, לא מצליחה לארגן את הדברים"

"לא רוצה להיות כל הזמן אחראית עבור הכל ועבור כולם"

"רוצה להיפטר ממטען עודף"

גם הפחד מעוני Fear poverty מעיד על צורך לקבל תמיכה בצורה של משענת (קב) כלכלית.

השפה (במקור גרמנית, בתרגום אנגלית, וגם בעברית) רוויה ביטויים המתייחסים לצוואר, לעורף ולשדרה.

"אוייב נושף בעורף" או בכלל "נושף בעורף"

"איבד את הראש"

"קשה עורף"

בעברית "מהירות מסוכנת". באנגלית: Breakneck speed

"שקוע בחובות עד הצוואר"

"יש לי הרבה על הראש"

"אני מולק לו את הראש"

"לסכן את הצוואר" (to tick one's neck)

במארינס האמריקאי יש יחידה הידועה בכינוי "leather necks" – אלו אמורים להיות משוללי פחד.

"לטפס לו על הגב". או "לרדת לו מהגב".

"לשבור את הגב" (לשאת משא כבד בשביל מישהו או משהו)

"אין לו (או יש לו) עמוד שדרה" במובן של "יש לו (או אין לו) אופי חזק, תקיפות".

מאז ומתמיד ראו מוציאים להורג את העורף כנקודה אידיאלית לביצוע עבודתם. גליוטינה, תליה. לעורף יש משמעות סימלית עזה לכל מה שקשור לחיים ולמוות.

שינה

השפעה על מערכת השינה. תנודות בין שינה רגועה להפליא לבין חוסר שינה וזרם מחשבות שמפריע להרדם. תנודה זו מקבילה לתנועה הגלית "מתח-רגיעה-מתח" המצויינת למעלה. גמישות – אחת מהתכונות של הצמח- מתכופף אבל לא נשבר. כאן שוב מופיע הרעיון התאואיסטי: להתכופף ולהיכנע ואז לחזור ולבוא כמנצח. תנועה זו של התכופפות ו"ריבאונד" היא תנועה גלית.

צחוק

שני הקוטבים מופיעים בפרובינג: חוסר יכולת לצחוק בכלל, מלאנכוליה, בכי, מחשבות לא טובות וגם ההיפך: פטפטנות, רוח שטות, גיחוך, "צחוקים". למעלה מוזכרת צורת הצמיחה של הבמבוק (מתכופף) והפיקוטגרפיה הסינית למילים במבוק וצחוק.

גב וגפיים

הפרובינג הניב שפע של סימפטומים במערכות פיזיות רבות. בין הבולטות, הגב והגפיים. כאבים ונוקשות לאורך כל הגב, במיוחד העורף. הטבה מחום מקומי. התכווצויות ומתח לאורך כל שרירי הגב. כאב שורף לאורך עמוד השדרה, גלים של לחץ מהגב לכיוון הבטן ועוד.

נימול לאורך הזרועות, כבדות וחולשה ברגליים, נטיה לשמוט דברים מהידיים ולהיתקל בחפצים, ברך מועדת תחתיה, סכיטיקה, כאבים בגפיים כמו גלים באים והולכים, כאבים שמשנים מקום.

שוסטר אומר כי מהפרובינג ומהנסיון הקליני (הוא מעיד כיום על קרוב ל-100 מקרי במבוק) זאת "אחת מרמדיזי הכי גדולות לנשים" כמו Sepia - Pulsatilla, Cimicifuga, Caulophyllum. נצר הבמבוק בעצמו, "עובר של במבוק", מכיל את כל החלקים של הצמח השלם. הנצר נוצר בסתיו ונשאר מתחת לאדמה עד לאביב – תהליך המתנה המזכיר הריון. חותם מובהק זה מצביע על פוטנציאל השימוש של הרמדי במצבים של הריון, לידה, במיוחד אחרי לידה, עם כל העומס המוטל על האם.

הדמיון ל-Cimicifuga: תחושה של נפיחות והגדלה של הראש ונוקשות כמו-ראומטית של הצוואר והגב. לבמבוק תחושה של "אריה בסוגר" ל-cimicifuga תחושה של "encaged in wires". גם ל"ענן הכהה" מקבילה המלנכוליה של הבמבוק והביטוי מהפולקלור בתרבויות בהן גדל הבמבוק: "letting ones head drop".

שוסטר גם מצביע על השלכות להבנת מצב האנושות: הפריחה של הבמבוק (ראה למעלה) המובילה לקמילתו, מקבילה למצבו של המין האנושי היום. דומה כי הפריחה של המין האנושי היום (ריבוי אוכלוסין, פריחת התעשייה והתקשורת, מסחר וצרכנות) מדלדלים את משאבי כדור הארץ. השפע מאיים להפוך לחסר בדברים הבסיסיים ביותר עבור החיים והקיום: אויר צח, מים טובים ונקיים, מזון בריא ובטוח, יערות מבלבלים, ומזג אויר בריא. הדימוי של שפע ועודף ניכר בצמיחה האדירה של הבמבוק, ללא שסס פרופורציה לצמיחתם של עשבים אחרים. הקשר בין הגזמה ועודף המובילים לאסון ונפילה משתקפים במונחים מיאזמתיים למעבר מהעידן הסיקוטי (עודף, יתר) לעידן הסיפיליטי, לדעיכה ולאניהילציה.

בדומה לקנה הבמבוק, עמוד השדרה מהווה מסגרת הנותנת איתנות לגופנו ומאפשרת לנו עמידה זקופה ביחס לאדמה. "העמוד" מסמל "גבהים", "התרוממות" ותחושת "עליונות". מאפשר לנו לצעוד זקופים על פני האדמה, כך שהראש הוא החלק המוגבה. להבדיל את בני האדם מיצורים חיים אחרים אשר נושאים את ראשם בהמשך לגופם, במקביל לאדמה. כובד המשקל של בני האדם הוא בראש. בני האדם מרגישים עליונים ("מרימים את האף") ביחס ליצורים חיים אחרים ומשמידים אותם ללא רחמים. הבמבוק מייצר סימפטומים בנקודת החיבור של הראש, בצוואר. אולי הפרובינג של הבמבוק מלמד אותנו כי אנו בני האדם, עומדים "לשבור את הצוואר" (break our own neck). יש לנו "יותר מדי על הראש" מכדי שנוכל לראות בבהירות את החסרונות שלנו. דבר זה הופך את הבמבוק אליבא דשוסטר, לרמדי מתאימה לדילמות של הזמן שלנו.

מקורות:

אנציקלופדיה בריטניקה

Bernd Schuster, BAMBOO, Homeopathic Proving of Bambusa arundinacea
Bamboo, Homeopathic Links, Summer 97, Vol 10 (2)

הפרובינג כולו, כולל מתודולוגית הפרובינג, מידע על המקור, הקשרים, רפרטוריזציה, מקרים, תמונות ועוד ניתן למצוא בספר הפרובינג.

את הספר ניתן להשיג בפאקס: 5444-6432-49 + או בכתובת: Bschester@compuserve.com

מאמץ יתר + עומס יתר + תיסכול + שינויים הורמונליים + כאבי גב.
חיפוש אחת תמיכה

רגש מרכזי: תחושה כאילו לכודה בסיטואציה חיים מבלי יכולת להתמודד איתה בגלל חוסר תמיכה. ספירת פעולה עיקרית: שילוב של תלונות עמוד שידרה עם הפרעות במערכת ההורמונאלית. רמדי "גדולה" לנשים.

נצר הבמבוק עצמו הוא "עוברו של הצמח" – חותם רב עוצמה המצביע על פוטנציאל השימוש של bamb-a בלידות ובזמן שאחרי הלידה.

מקרה

אישה בסוף שנות ה-20 מטופלת מזה כחצי שנה בעיקר סביב הריון הילד השני. נ+2 (בת 3, בן 5 חודשים). התקשרה בטלפון ביום שישי לפני הצהריים: כבר שבועיים אני תפוסה לגמרי. מאובנת. תנועה >. אבל כואב גם לא בתנועה. זה מחמיר מיום ליום. כל העורף תפוס, לא יכולה להזיז אותו. היינו בחופש, אולי המזרון לא היה טוב. כדי להניק, בעלי צריך להביא לי את התינוק ישר לתוך תנוחת הנקה מוכנה מראש. כאבים בעורף מקרינים לגב. מיואשת. לא יודעת כבר מה לעשות. במהלך השבועיים האחרונים טופלה בכמה וכמה טרפיות מנואליות ללא הועיל. הראש מוטה לגמרי הצידה שמאל וקדימה. לא יכולה להרכין ראש בכלל. יכולה לסובב לצד שמאל. השרירים בספאזם. קומפרס חם < הסיטואציה: הבעל עובד קשה, עסוק מאד. אמור היה לנסוע היום בבוקר לחו"ל לרגל עבודתו ליומיים. לחוצה מהנסיעה הזו מרגע שנודע לה. ביטל את הנסיעה בגלל המצב שלה. איך אני אסתדר? איך אני אסתדר עכשיו, מה יהיה? תקופה קשה. הבעל עובד הרבה שעות והוא לא בבית. אין בן זוג וגם בענין לגמרי פרקטי, בלתי אפשרי להשכיב את הגדולה בלי שמעירה את הקטן. אי אפשר ככה להמשיך! זה פוגע בחיי המשפחה! כשהבעל נמצא: ככה זה צריך להיות! ביום עוד איכשהוא אפשר להסתדר – הלילות זה טראומתי. לא רציתי לפגוע לו בנסיעה אבל גם לא רציתי שיסע. כעת לא יכולה לעשות כלום בלי עזרה. מרגישה כמו מאובן, עם כאבים. עדיין מניקה – הנקה זה מעל לכל. הרבה רגשי אשם שמקדישה לה פחות או לו פחות. אבל זה שהבעל לא נמצא. עובד שבתות ושישי. אף פעם לא היתה תקופה עמוסה כזאת. הוא בעצם זה שעובד אבל אני זאת שמרגישה את הקושי. כזו הרמוניה עם הבת הגדולה ואז עוד ילד – זה קשה. לקח לי כמה חודשים למצוא את הבאלאנס עם ילד נוסף. גם לא היה לי עם מי להתחלק. הבעל בא בלילה ואין עם מי לדבר. כלפיה הרגשתי לא נוח עם זה. הניקה אותה עוד 4 חודשים. (הבת ינקה עד 4 חודשים אחרי שנולד האח – הניקה אותם סימולטנית 4 חודשים) הערה: הבת הגדולה נזקקה לטיפולים רפואיים מסובכים בשנת חייה הראשונה. הורים – זוג צעיר עם תינוקת עמדו במשימה, בצורה יוצאת דופן – לקחו על עצמם החלטות מסובכות בקור רוח, באומץ ובאופטימיות. אני מלווה את הזוג מזה כמה שנים משתאה מהמסלול האמיץ אותו צלחו בשנות הורות הראשונות.

טיפול:

1M Bamb-a שתי נטילות: אחת מיד ואחת אחרי כ 5 שעות..

מונית החישה את התרופה מבית המרקחת עד לצהרי יום שישי. נטלה חצי מנה מיד ואת החצי השני בערב.

טלפון ביום א: למחרת, שבת, קמה כמו חדשה. הפחתה משמעותית של הכאבים, חידוש התנועה. קמה ומסתובבת. היום כבר מהבוקר, משוחררת לגמרי, ללא תלונה כלל.

בביקור אחרי חודשיים בהקשר לאחד הילדים, שאלתי קצת עליה:

מאז bamb-a מרגישה הרבה יותר חזקה. רואה יותר לטווח הארוך. לא חייב לקרות עכשיו!

עדיין כואב לה שהבעל רק משכיב אותם לישון, היתה רוצה שיבוא איתה גם לחוג. היכולת שלי יותר קטנה – אחרי שעברנו את הכל (הכוונה לטיפולים הרפואיים המסובכים של הבת). אני עדיין רואה את עצמי יותר חזקה.

יש הזדמנות נהדרת לחיות חיים אחד עם השני ולא עושים את זה. פיספוס. אני רוצה משהו יותר טוב בשבילנו. לחיות את החיים יחד. שיהיה שיתוף!
אני הרגשתי שלא היה לי מספיק תמיכה בהריון, ואחרי הלידה. עם הרגישות שלי, תמיכה מספקת, כמו שאני צריכה.
אבל את זה עברנו.